

uppgift till deltagande i brandersättning
 västra göinge härader för år 184

Brandersättning anmäles under de i reg-
 lementetelen September bestämde villkor.

Ekarpstorp

Byggnader

del. Bönungstorp

Per. S.

Ekarpstorp

Per. S.

vär-
 bank
 Spec-
 au

Fälterland

Krigare Sång

Den ed vi frurit fanun är krig
 och allvar som ly ärefull är bänan
 der hon har vandrat fram hon har
 vid lustens läger hon har vid Fredriks-
 hall följt hjeltarna till seger ännu i
 deras gäst, lit oss och troget följa med
 dig i lust och möd och klyfva stridens
 bölja må segra eller döf med östens
 hvillda hyrnar dra. Hovmande med dig
 med Guldb g blott du Kopras till
 oss följat g mig.

Fosterlands krigsång

O yngling om du hjerta har all
 trampa Fäderns fjätt fly till det
 Fosterlands ferrar dö eller rädda
 det så lustligt icke ej är fjällans fers
 bredvid en Blomster strand för
 hertigt icke dagens ljus som dö
 för fosterland.

Vårt tide varf ditt hjelte man
på ryktes vingar för. När i Odödlig-
hetens ^{Samn} ditt lof du sjunga hör ditt
namn skall och en Stjärna få och den
Drottning. Eli . . .

Kösten är kommen hör Starmarnes
gny Svanen tar afsked och svalerne
Flyg Blomman har Påddat i
Kosan sin graf Vågorna brasa
på villande kuf. necken mot klippan
Guld-harpurslar Skogsbruden faller
sitt grönskande hår.

Per Svensson i Ekbyastorps 1869,

Hel dig du stolta Drottning
i Nordens Öra med Fjell och
med strand Du är ibland länder
På jorden en Krona o Hertiga land!
I Skogar på Berg och i Daler
dit Sveriges Söner nu talar

och Sägen Skaller högt från
Strand till Strand om dig du
Fosterland om dig om dig du sjöna
Fosterland.

Egesamens Sång. 8

Äter En förfjätligt höglid Vi sluta
Profet är Aflagt Och omödmest
fält. Kära föräldrar låtom oss
njuta glädjen att Höra i Låsen.
så Gnällt, Men om ar i Barnen i
Mantar Den dem Men då skonsamt
vi lova Du a stldrig skall fliten
och viljan mer brista. fällen och för
oss En allvarlig Bön! att viol
Egesamen Som Bliwer den Sista
Vi utaf Niol på de saligas löv.

Fosterlands Krigs-Sång

Lufar af de flydda dar Stån upp
in tidens natt. Och skyldren än med
nyttiga nyshyter Framåt Smattrar bröjt.
framåt ellet är de finstra skaror der är
de blöds ständler.

Bygg i den grå den blå Bestän-
ta ungefär som går man vid man i strö-
modigt från att genom Rök och dan
i slutna leder tager Björneborgaren från

PSS

Enmörket vacker Visa.

Goddag min Gubbe nöjd du
tänder din Sköna Pipa den
Bär en äkta Tork med gylne ha-
der. Och säg vad du för Den beg-
W. 2de Min Pipa vill jag icke len
Den gifven är af Bästa man, men
äroen vill jag detta stamma vid
baller han den samma var ##
W. 3de En annan gång om Dina
Dates du gamle man var ej en
tok tag dessa klingande dokater
För Pipan din så är du klok ##
W. 4de Jag fattig är men lif när

Bliwer af Kongens bröd och nådens
huld men Denna Pipa jag ej gifver
nej nej mot hela werldens Guld ##
W. 5de Hör På vi gick en gång hus-
herrer med tappert mod på torken
löst då från en liapp af Chrismans
Korvar en Kulla Träff Kaptenen bröst ##
W. 6de Han föll jag såg då det mig
rörde till närmsta på säker ort jag
honom utur elden förde Han had det
Samma med mig fört. ##
W. 7de Has mig han värdat Gaf upp
anden Han skränte mig det guld han
och denna Pipan gaf i handen
och tyllten in i döden var. ## ##
W. 8de Jag gienkte myntet glatt at
Werlden som tvänne gånger plöndring
led, Och sedan gaf jag mig på
färden till skäfern Blott Pipan
men

W. 9^e Jag fan en helgedam finn-
parden i slöten vid mitt ena
Ben och i behållning ännu haden,
En mera konst än lyckan fin ##

W. 10^e Vid bragder var jag ute-
knipen Follorade mitt ena ben
Jag grep då genast efter Sjäran och
Tjende efter beret fin. ## ## #

W. 11^e Du rör mig gamle man till tårar
och såg mig vad den skannen het han
har min agtning det mig sårat, att jag
g' mer om honom vet. ## ## ##

W. 12^e Den tappre Walter alla kände hans
namn gudslipper här vid ren Det var
min Baders Namn du nånde och mitt
är Gudsset Bliþitt fin. ##

W. 13^e Kom följ mig gamle man i ~~förjagras~~
den allmodare den sene vidd och dock
med mig !!!

af Hvallers Bond drifva och at

med mig af Hvallers Bond ##
W. 14^e Gud tack du värdats

fulla yngling i Morgon dag jag
flykta Vin och när jag dörr
Vär du först arvinge utaf den
Lorskriska Sjäran Min ## Låten.
Tillhör Per Svensson i Ebbelöv 1470²

En mycket vackert vidd

För jagas Hornen mot mig ryter
För jagas Hårn natet Bryter
och Hårten i sitt lätta språng
och Hårn i sin snigliga gång
ly ingen utaf dessa ~~Staf~~
Gårn i Bli fredade att naturen
För jagas hunden lundigt snäll
W. 15^e Troget den i Kåden

En mörket vacker Vinter
 Förgäves Björnen mot mig ryta
 Förgäves Vargen nillet Bryta,
 och Vinter i sitt lilla språng
 och Haren i sin snarisa gång,
 ty ingen, utom Dessa Däven blir
 föddade uti Sätaren ty Vägare
 Hundens med sitt skall förkanner
 mäktigt löd, pill. * * * *
 H. B. I. Träs för storm och eld
 vadar en nitisk jägare sig gläder
 han går men icke uti skogss
 likt för honom ett kalas han
 skrämmas Prästen uti sin krigsta
 till honom uppå skolebran lyfta
 den hvita han till sja verid
 Den trötthets alarig som är dyrt. * *
 W. B. I. vanen majestätiskt sjunna och
 Böjan mot Han Hedras glimmar
 han som sig i jaktspelet af det
 han icke vet ty jagaren sig mot stranden

hastu, och jagla sig. Där luskas
 kastu, tre kullor punder han en
 gång han vadar i sin segersång.
 W. B. I. Kaden spela för sin ~~stilla~~ ^{glöda}
 och Orren leker för sin ~~stilla~~ ^{glöda}
 den läggs ut ett grymt försat mål
 ärlig. Parol tillgås uti Der slänga
 ic så turs i Backen och jagaren
 kastar dem på sacketen ty sparsven
 unna. Guds och gnet. Skall även
 glödas i sin lek. * * * *
 Orren som i lusten Kälber och
 Duvan för hans åsyn skrefver,
 han säger det är endast jag,
 som morder efter mitt beveg
 men jagaren sig i försat
 stället och honom ner af
 lyften läter, han med ett
 svagt motstånd sig gån,
 han faller stutligt ner och
 Don. * * * *

¹⁴⁷
F vassen fimmna gråa änder,
man sträket en Hagelsvarn
dem sänder och kunden
öfvet lydigt snällt bär torgen
dem i jägarans tjall, der
~~den jagaren så tungt bär~~
göres en liten fintlig dona
Kramfoglar bin man aldrig
skona ty rasvinkens flocken
spiden är beskydder sig
i Regnens brädd. Ut
Ty detta är ju öfversvarligt
att bruka våld så öppen-
barligt men sådant är ju
Världsen lopp en strall
den andre äta upp men
jägaran i sin grona tröja
skall livväl stöta omhet
röja, först han i skogen
synes vill hans själ är lika god och
nidel. *H. Hult*

Yellär jägaren äti skogen kalder
vandrat förnider, tyret
hemmet nallrar för modist
han på lutan står i stett
hem ~~land~~ har vila får
han spunger många glada
Sunder Dais Hjerta tjernor
ingen änger sin. Pga råka
med god smak. Si detta
är ju jägarans ochakak
Si detta är ju jägaren jakt.

Mrs Mary L. Larn
 Boston Peoria Co Ill
 Antamirika

Per Summ.

0 0 5 2 0 0 2 9 5 2
 13 5 2 5 6 2 2 3 0
 3 9 5 2 0 4 5 2

M DCCC LXX

for 1870

1245

3459905

8939

31229154

10389755

25229754

21675740

284067282104

Per

Per

Denna Skrifbok

Den 21de Sept^{br} 1880

En Lektion i Ebban

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

Den 21de Sept^{br} 1880

föreningen inom östra

och

Loekne-Committeens tillgörande.

värde
banko
specie

Buggnaden

1. Buggnaden 13 fot lång

17 fot bred 8 fot hög

Stämman af furubåde på dagg

Fäststolen af furubåde och läkten

Staket af halm

Stämman 2 stugar ett Håberg

hans förstuga och kök

2. Buggnaden 18 fot lång

16 fot bred 8 fot hög

Stämman af furubåde på dagg

Fäststolen af furubåde och läkten

Staket af halm

Den 21de Sept^{br} 1880